

# Riksdagen

## Stenografiska uppteckningar

### vid EU-nämndens sammanträden

#### 2013/14:9



Stenografiska  
uppteckningar  
2013/14:9

Onsdagen den 13 november

---

#### **1 § Ekonomiska och finansiella frågor**

**Finansminister Anders Borg**

**Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för ekonomiska och finansiella frågor den 15 oktober 2013**

**Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för ekonomiska och finansiella frågor den 15 november 2013**

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar finansminister Anders Borg med medarbetare välkomna till EU-nämnden. Jag undrar om det finns några A-punkter. Det finns det inte. Med det sagt undrar jag om det finns någonting att säga, finansministern, med anledning av återrapport från möte i rådet den 15 oktober.

Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag tror att jag kan vara relativt kortfattad. Det har delats ut en återrapportering. Om det finns några frågor ska jag gärna svara på dem. En del av de centrala frågorna som bankunionen kommer vi tillbaka till.

Anf. 3 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag har en fråga om att man beslutade om tillsynen under ECB och EBA på det mötet. Jag vet inte om jag missat det, men när beslutade vi att fatta det beslutat då och under vilket mandat?

Anf. 4 Finansminister ANDERS BORG (M):

Det är en A-punkt som har legat kvar därför att det fanns en brittisk parlamentarisk reservation som lyftes upp. Den uppgörelsen gjordes i december från början. Det låg i linje med vad som tidigare förankrats här.

Anf. 5 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under den punkten och går vidare till punkt 3 på dagordningen, Beskattning av inkomster från sparande. Det är förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar. Det är en beslutspunkt.

Anf. 6 Finansminister ANDERS BORG (M):

Låt mig börja med att säga att vi inte tror att det är realistiskt att se det här som en beslutspunkt. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Själva ärendet är en gammal fråga där Sverige har drivit hårt för att vi ska få ett sparandedirektiv som gör att vi går mot en mer transparent och väl fungerande genomlysning av de här frågorna. Den kompromisstext som vi pratar om går i allt väsentligt tillbaka till det arbete som vi gjorde under det svenska ordförandeskapet ett antal år tillbaka i tiden.

Det har funnits en förhoppning om att frågan ska få en lösning i när-tid>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<. Som sagt är vår bedömning, >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<, att det är mindre troligt att en kompromiss kommer att nås just här.

Anf. 7 MARIE GRANLUND (S):

Herr ordförande! Tack, finansministern, för redogörelsen! Vi har en avvikande mening från skatteutskottet. Vi tycker att det är för snävt att det enbart ska gälla fysiska personer.

Min fråga till finansministern är: Varför är det så snävt? Tycker inte regeringen att det är viktigt att även juridiska personer omfattas?

Anf. 8 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag ska börja med det principiella och sedan ta det praktiska. Principiellt är det naturligtvis en väldig fördel om vi kan få en ökad transparens kring information om de upplägg som företag gör. Det gäller inte bara den typ av räntesnurror som vi har diskuterat mycket i Sverige utan även intern prissättning, licenser och annat där man kan använda olika vägar för att ta sig från rimliga skattebetalningar.

Ett problem i sammanhanget är att vi inte har ett kontrolluppgiftssystem ens själva för den typen av information. Det är i så fall en lång väg att vandra innan man har någonting som påminner om det vi har på hushållssidan.

Samtidigt är det rätt uppenbart att det går att ta steg i riktning mot ökad transparens, och det tycker jag att vi har all anledning att stödja. I en mening har jag väldigt lätt att sympatisera med vice ordförandens inriktning.

Det finns en komplikation. Den här förhandlingen har pågått länge. Det är nästan tio år sedan man gjorde de första uppgörelserna kring informationsutbyte. Skulle vi i ett så här sent skede, då vi kanske förhoppningsvis är på väg in mot en kompromiss, börja blockera en >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<givet att den svenska regeringen rätt konsekvent sedan 10–15 år tillbaka har stött det här.

Däremot kan man definitivt väcka frågor, om vi nu får uppgörelsen på plats, om vad man kan göra för att långsiktigt förbättra informationsutbytet och förbättra informationsgivningen på företagssidan.

Anf. 9 MARIE GRANLUND (S):

Ordförande! Tack för svaret! Det är synd att man inte har drivit det här från början, men nu är vi där vi är. Vad jag förstår har regeringen ändå tagit del av våra synpunkter och säger sig omfattas av desamma. Då vill jag bara säga att om det finns möjlighet att driva det här vill vi verkligen att vi gör det, och i så fall har vi ingen avvikande mening.

Anf. 10 LARS OHLY (V):

Vi har varit med på den avvikande meningen i skatteutskottet och tidigare när frågan har behandlats i EU-nämnden. Men jag delar Socialdemokraternas uppfattning, och vi ser det här som ett starkt medskick eftersom jag hör att regeringen i huvudsak delar vår uppfattning.

Sedan är det viktigt att göra allt för att få ett så gott resultat som möjligt.

Anf. 11 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag kan understryka att jag instämmer med både Marie Granlund och Lars Ohly att en ökad transparens på det här området vore av stort värde, inte minst för transparensens skull. Det skulle ha en återhållande effekt på eventuella skatteupplägg. Rimligtvis har företag ett samhällsansvar för sina betalningar.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen**  
<<<Jag tycker att det är ett väldigt klokt medskick från svensk sida.

Anf. 12 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i ärendet. Vi har noterat ett medskick från Socialdemokraterna och Vänsterpartiet.

Vi går vidare till punkt 4, Standardiserad mervärdesskattedeklaration. Det är en informationspunkt.

Anf. 13 Finansminister ANDERS BORG (M):

Det är en informationspunkt i en process som förmodligen kommer att bli komplicerad. Vi räknar inte med en diskussion på Ekofin om det. Komplikationen ser ut så här: Alla tycker nog i princip att det vore bra med en standardiserad momsdeklaration, men i realiteten är det jättestora skillnader mellan länderna på det här området. Som vi väl vet är det dels väldigt mycket skattepengar, dels en massa nationella förhållningssätt som jag tror gör att det kommer att ta mycket lång tid innan vi är framme vid en standardiserad mervärdesskattedeklaration.

Det är ett bra arbete, och standardisering är alltid bra. Man ska komma ihåg i sammanhanget att Sverige har ett extremt väl fungerande momssystem jämfört med många av de andra länderna.

Anf. 14 BÖRJE VESTLUND (S):

I allt väsentligt delar vi regeringens uppfattning. Vi har ibland kritiserat EU-systemet när det gäller just regelförenklingsarbetet därför att man vill göra undantag för vissa företag. Det är vi överens om.

I det här fallet får man nog säga att vi har, utan att slå oss alltför hårt för bröstet, ett av de enklaste skattesystemen för att kunna göra detta. Företag har fått stora lättnader när det gäller den administrativa delen.

Nu har jag, skam till sägandes, inte läst igenom hela förslaget. Innebär det några administrativa pålagor för företagen? Problemet i regel-förenklingsarbetet är att vi i Sverige arbetar hårt för att förenkla, men så kommer det nya EU-pålagor och så havererar allt vi har lagt ned stor möda på från myndigheter, regering och riksdag. Vad har finansministern för uppfattning här?

Anf. 15 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag delar Börje Vestlunds grundhållning. Vi har ett väldigt väl fungerande momssystem. Det finns ett antal EU surveys som visar att vi är bland dem som har den minsta graden av momsfusk av alla EU-länder. Vi har alltså ett väldigt stort fullgörande, och vi får in mycket skattepengar från momssystemet.

Vi har gjort en del lättnader av den administrativa bördan hos företagen, redovisningstidpunkt och annat, som vi tror kan vara viktigt. Det är centralt att vi håller ordning på de positionerna i det här arbetet. Jag tror samtidigt att det här är en komplicerad process som kommer att ta en del tid i EU. Jag tror inte att det är vi som har flest bekymmer i de här diskussionerna, utan det är ett antal andra medlemsländer som kommer att ha det.

Anf. 16 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under punkt 4 och går vidare till punkt 5, Bekämpning av penningtvätt. Det är Europaparlamentets och rådets direktiv om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 17 Finansminister ANDERS BORG (M):

Det är en inte okomplicerad punkt som ska diskuteras. Diskussionen ska ske utifrån att det behövs en politisk vägledning. Jag ska försöka återge svårighetsgraderna här.

Å ena sidan är det rätt uppenbart att penningtvätt är ett allvarligt samhällsproblem. Det förekommer i alla ekonomier och särskilt i de ekonomier som har en stor svart sektor. Då är det rimligt att tänka sig att strama upp här.

Sedan finns det en gränsöverskridande och säkerhetspolitisk dimension i detta. Det finns dels gränsöverskridande brottslighet, till exempel narkotikahandel, dels sådant som man menar är finansiering av terrorism. Därmed uppstår en hel del inte okomplicerade avvägningar i förhållande till personlig integritet och rättssäkerhet.

För svensk del brukar vi normalt sett ha en rätt skeptisk hållning till breda register. Justitiedepartementet har väldigt starka synpunkter på rättssäkerhet och integritet i de frågorna. För att förenkla lite kan man säga: Om jag vore en snäv finansminister inriktad på att bara driva in skatteintäkter och hålla ordning skulle man kunna tänka sig att jag tyckte att det var bra om man kunde få lite öppnare regler kring penningtvätt. Men då har man naturligtvis en svår avvägning vad gäller integritet.

Det här är helt enkelt rätt komplicerat och svårt att exakt veta hur man ska landa det. Vi i Sverige måste vara tuffa när det gäller penningtvätt och skattesmitning. Å andra sidan måste vi upprätthålla en hög grad av personlig integritet.

Den linje vi driver är att man måste vara mycket återhållsam med registren. Det är en svensk stark värdering kring integritet och sådant. Vi får se hur det här så småningom tar sig framåt.

Man kan lägga till en liten aspekt som var stor på IMF-mötet. Nu låter det som att jag överdriver, men det var faktiskt en av huvuddiskussionspunkterna. Det gäller remittances, privata penningöverföringar. Ni har säkert sett en liten del av det kommenteras i tidningarna. Barcleys har varnat för att man kan tvingas stoppa alla återflöden till framför allt utvecklingsländerna. I det här fallet har Somalia varit i stöpsleven.

Vi har stora svenska återflöden också, >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Det finns en massa komplikationer i detta, och den svenska ståndpunkten är att vi tycker att det här med integritet är väldigt viktigt, även om vi har stor förståelse för att man i grund och botten också måste ha skatteintäkter och kontroll över penningtvätt.

Anf. 18 LARS OHLY (V):

Det är en hyfsad föredragning i en komplicerad fråga, för det är det verkligen. Men för att ge lite historisk bakgrund till det kan jag säga att vi faktiskt har haft tillfällen i Sverige när svenskar har blivit utsatta för regelverk som har gjort att de har förhindrats att leva ett normalt liv.

Jag tänker på Abdirisak Aden och hans två vänner från Somalia som blev fråntagna alla medborgerliga rättigheter, i princip. De fick inte arbeta. De fick inte ta emot bidrag. De fick leva på almosor. Sedan visade det sig så småningom att allt det berodde på att det piskades upp en stämning efter attentaten den 11 september 2001 som gjorde det möjligt att gå för långt. Och det får inte vara möjligt.

Det får inte vara så att rättssäkerheten är någonting som man kompromissar om, utan den måste på något sätt ligga absolut, som en grund för diskussioner. Sedan håller jag med om att penningtvätt är ett allvarligt problem och att kriminalitet som försöker dölja sina förehavanden på så sätt måste bekämpas. Men rättssäkerhet och mänskliga rättigheter är inte en bricka i spelet som vi kan använda, utan det måste vara absolut.

Jag har inte uppfattat att det i nuläget finns någon avvikande uppfattning från Vänsterpartiet jämfört med regeringen. Jag vill bara påpeka det viktiga i att faktiskt ha den här inriktningen i de här diskussionerna.

Anf. 19 FREDRICK FEDERLEY (C):

Tack, finansministern, för föredragningen! Jag undrar lite hur man tekniskt i de kommande förhandlingarna kan dela upp det i olika delar. En sak är pågående penningtvätt inom Europeiska unionen. En annan sak är när man har privata penningöverföringar. Vi kan faktiskt aldrig veta var de hamnar, men vi vet att privata penningöverföringar tillbaka till länder där man kanske har släktingar eller anhöriga utgör en betydligt större del av den globala biståndsverksamheten, eller vad vi ska kalla det, omsättningen, än vad de västeuropeiska bistånden de facto gör. De ham-

nar dessutom ofta mycket bättre i lokala fickor där de kan göra skillnad när det gäller utbildning och utveckling för en enskild familj.

Jag ser dessutom en fara i förlängningen, att det kan komma att användas politiska påtryckningsmedel när det gäller att använda sig av metoder för att stoppa privata penningöverföringar. I händelse av att en politisk situation i någon del av världen förvärras och politisk eller religiös fanatism eskalerar och tar kontrollen över ett land skulle det kunna innebära att man använder politiska påtryckningar för att stoppa möjligheter till assistans från släktingar i en svår situation – det handlar om att enskilda familjer ska kunna få en bättre vardag.

Det kan jag se som en obehaglig del av detta. Jag kan tänka mig hur det hade sett ut efter nio eller tio om vi hade haft ett fullskaligt system i gång, vilka krafter som hade påverkat för att i princip stoppa alla remitteringar till Mellanöstern till exempel.

Här tror jag att vi ska hissa en varningens flagga. Men jag undrar om finansministern ser en öppning för att dela på det. Det handlar om det som vi vet sker på svarta marknader i Europa och om att kanske lyfta ut den här biten av privata penningöverföringar. Eller vad är möjligt att göra?

Anf. 20 Finansminister ANDERS BORG (M):

Regeringen har samma syn i den här frågan som Lars Ohly om värdet av rättssäkerhet och integritet. Sedan är naturligtvis också skatteindrivning ett centralt värde. Men den frågeställning det gäller är huruvida man ska ha de här uppgifterna registrerade, vilket vi har, eller om de ska vara registrerade i ett centralt register. Ur ett svenskt perspektiv tror jag att vi har relativt god koll på de flesta av de här uppgifterna, även om vi inte centraliserar dem på det sätt som man här efterfrågar.

Sedan är det väl lite oklart hur andra medlemsstater ser på detta. Jag tror att det kan finnas fler än vi som har ett intresse av att göra en avvägning mellan rättssäkerhet och bekämpning av penningtvätt.

Det kanske var fel av mig att ta upp privata penningöverföringar, för det är inte huvudfrågan här. Det var framför allt i G20-diskussionen som det var en väldigt stor sak i oktober. Jag delar till fullo Fredrick Federleys syn i frågan. Återflödena är viktiga av ekonomiska skäl – de är som sagt större än biståndet. Men de är även viktiga av tillväxtskäl. En tidig tillväxt i ett land är nästan alltid finansierad av utlandsarbetande som börjar återinvestera i landet. Det tror jag framför allt ur Afrikas perspektiv är oerhört centralt.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen**  
<<<Det är ett antal andra direktiv som hanterar det. Men regeringen har en grundhållning till integritet som är central och viktig, och sedan får vi försöka lösa det här genom att få en vettig avvägning.

Anf. 21 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Vi går vidare till punkt 6, Gemensam rekonstruktionsmekanism. Det är en beslutspunkt.

Det har från ordförandeskapets sida sagts att man tror att det ska bli ett långt möte, att vi ska ha en nattförhandling om avvecklingsmekanismen. Jag känner mig lite skeptisk till det av flera skäl.

Det första är att vi ännu inte har haft några tyngre förhandlingsomgångar, och det återstår stora både juridiska och tekniska frågor och frågor som rör länderna utanför systemet, där vi inte riktigt har varit nära att börja se kompromisserna ännu. Jag ska redogöra för dem.

Det andra skälet är att det här till slut måste landa i att man klarar av att få en finansieringslösning på plats, det man ibland kallar för backstop. Det man skisserar – det har kommit något nytt meddelande om det, som nämnden har fått – är i praktiken att skapa en fondering som till slut går tillbaka till ESM-systemet. Jag ska redogöra lite grann för det också.

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Låt mig säga någonting om de olika komponenterna. Till att börja med är det, om man har en gemensam tillsyn, logiskt att man har en gemensam avvecklingsmekanism om man ingår i en valutaunion. Det är också väldigt logiskt att den har någon typ av finansiellt backstop, alltså att det i botten finns en finansieringslösning.

Man brukar tala om FDIC, den amerikanska federala myndigheten för att ta över banker. De har tagit över hundratals banker under krisen som de rekonstruerar, avvecklar eller återför till marknaden. Det är så att säga logiken i det.

Nu finns det ett antal aspekter som man bör nämna. En är att kopplingen är väldigt tydlig till bankunionen, så det kommer till att börja med bara beröra de länder som är medlemmar i bankunionen. För svensk del har vi haft synpunkten att det borde säkras att vi har likvärdighet i beslutsmekanismerna i de här systemen innan det är alldeles uppenbart att Sverige kan bli medlem. >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Hur ska då avvecklingsmekanismen fungera? Här har kommissionen lite djärvt föreslagit att man ska lämna till kommissionen att själv besluta om hur den här finansieringsmekanismen ska se ut. Man säger att den ska vara riskbaserad och att den skulle ge 0,8 procent av insättningar.

Om jag hörde till ett euroland skulle jag ha rätt starka synpunkter på det. Man kan tycka att det är rätt orimligt att kommissionen själv skulle få fatta beslut om hur man ska utforma en finansieringsmekanism. Det tror jag att en hel del euroländer har synpunkter på. Ur svensk synvinkel är det djupt otillräckligt. >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Man ska dock komma ihåg att kedjan ska vara följande: Först brinner bankernas ägares pengar upp. Sedan ska man ha skulder som kan tas i anspråk, alltså en del av bankernas finansiering ska antingen tvingas avskrivas eller tvingas in som ägarkapital. Sedan är tanken att man ska ha nationella rekonstruktionsfonder. Sedan är tanken att staterna ska kunna backa upp sina banker. Och sedan är tanken att pengarna eventuellt ska användas. >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Då är tanken att avgiften, som kommissionen ska besluta om, ska fonderas upp till 0,8. Sedan ska avvecklingsmekanismen ha en möjlighet,

potentiellt, att dra på ESM, alltså den gemensamma fond som man då har. Det är väl den kompromiss man behöver göra mellan de sydeuropeiska länderna och Tyskland.

Det handlar om hur det ska löpa på och vilka beslutsmekanismer som ska finnas. När man talar om legal grund är det i praktiken det man talar om. Ska det här ske med kvalificerad majoritet, eller ska det finnas veto-rätt>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Det finns mycket som man kan förstå att euroländerna behöver förhandla om.

Man kan ta hela euroförhandlingen. Vad händer då för övriga? Ja, då är det nog så att den konstruktion som nu föreligger är särskilt besvärlig för länderna utanför. Strukturen ska vara att ECB-styrelsen eller den gemensamma tillsynen ska skötas av euroländerna och sedan är det kommissionen som fattar beslut. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Där behöver euroländerna sinsemellan förhandla sig fram till någon typ av rimlig position. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Det är oacceptabelt för oss utanför att man inte har en hård kontroll inne i systemen.

Här ska två delar av kommissionen alltså göra olika saker. En del av kommissionen ska säga att nu avvecklar vi en bank. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Då ska vi hantera det problemet, och sedan ska vi gå till kommissionen för att få statsstödsprövning om hur det ska gå till. Det är orimligt, tycker vi, att man har en aktör, det vill säga kommissionen, som samtidigt är både spelare och domare. Det måste finnas någon separation mellan rollerna.

Man kan tänka sig att lösa det med ett medlingsförfarande med EBA, men än så länge driver kommissionen linjen att de aldrig kan underställas medling. Då skulle vi ha en medling med kommissionen där vi är bundna att följa medlingsbeslutet men kommissionen inte är det. Det tycker vi är orimligt. Då kan man tänka sig två kompromisser. Det ena är att kommissionen går med på att underställas medling, som ECB har gjort i tidigare skeden när det gäller tillsynsmyndigheten. Det andra är att man helt enkelt begränsar områdena för medling så att de blir starkt begränsade, detta för att det ska bli acceptabelt för oss utanför.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

I dag skulle vi landa i en sits där SRM, som är ett eurozonsorgan, fattar beslut om avveckling. När de sedan blir stämnda blir vi, eftersom det gäller hela kommissionens budget, ansvariga för att betala skadestånden. Det tycker vi naturligtvis är helt orimligt. Det måste vara länderna själva som står för sina skadestånd i den mån de begår misstag>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Sedan är det naturligtvis också centralt att man får bra villkor för de länder utanför som vill gå med och att de får en rättvis behandling. I det meddelande ni har fått talar man om att använda betalningsbalansfaciliteten – balance of payments-faciliteten – och det är helt naturligt. Det är den vi har använt för Ungern, Rumänien, Lettland och andra länder. Den finns alltid där som mekanism.

Vi har sagt att det är naturligt att den mekanismen finns, men då måste den omfattas av konditionalitet med krav på ordning och reda,

internationella valutafonden och allt annat som normalt sett gäller.>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<. Det krävs enhällighet här, >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<, för så snart vi har ett faktiskt fall – alltså ett land där bankkapitalet inte räcker, där de nationella fonderna inte räcker och där man inte kan finansiera staten – kommer det landet att ansöka om pengar>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<Att vi inte skulle tycka att det är rimligt att man kan stötta Ungern eller Rumänien på samma sätt som man stöttar Portugal eller Irland är helt orimligt. Det måste vara möjligt med krav på konditionalitet och ansvarstagande.

Vi behöver få till stånd en lösning som är mer balanserad när det gäller kommissionens roll. Vi måste eftersträva någon typ av klar och vettig lösning så att det finns en fullt finansierad backstop för euroländerna. Det måste finnas rimliga villkor för de länder utanför som vill vara med i bankunionen och i den här konstruktionen, men det måste också finnas rättvisa regler för dem som står utanför.

Vi tycker att det är bra att euroländerna har en sådan union. Den måste bygga på att det finns en finansieringsbackstop som gör att den kan skötas väl. Vi måste skydda svenska skattebetalares pengar, och vi måste förhindra en negativ särbehandling av länderna utanför.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Anf. 23 BO BERNHARDSSON (S):

Tack för en utförlig föredragning! Det här är ingen enkel materia, men jag ska ändå försöka ge mig in i den.

För det första noterar jag att Anders Borg ofta säger att detta är något som euroländerna måste lösa och att vi ser det som rimligt att euroländerna har en sådan här union. Det finns ändå skäl att påpeka att vi hela tiden har agerat som om vi kanske någon gång skulle kunna gå in i en bankunion. Vi har inte tagit beslutet, och det kanske är långt borta, men vi har haft den utgångspunkten. Det innebär att vi måste försöka påverka så långt möjligt. Frågan ska inte överlåtas till euroländerna – det vill jag understryka – även om det är lätt att säga att det är de som har det största behovet. Anders Borg sade flera gånger att det är viktigt att euroländerna löser detta, men vi ska också vara med och så långt det går ha inflytande över hur det utformas.

För det andra kan man säga att det under hela resan så här långt har funnits en hygglig samsyn i de här frågorna. Jag kan lägga till att när det gäller rekonstruktionsmekanismen antog vi i finansutskottet ett motiverat yttrande som alla partier står bakom. Där förde vi fram våra betänksamheter inför de här frågorna. Det är några punkter som vi trycker särskilt på – finansministern har i och för sig talat en del om dem redan.

Det första gäller de ekonomiska aspekterna och de rättsliga eller konstitutionella, det vill säga att svenska skattebetalare inte ska vara med och betala för förluster i banker i andra länder. Det finns en rättslig aspekt på detta som rör hur beslut ska fattas. Det hade jag egentligen en fråga om, men jag är lite undrande om jag har fått svar på den.

Det var en viktig punkt att det i början av processen fanns den typen av invändningar, alltså som rör 114 §, tror jag, om hur beslut ska fattas. Nu tycks det ha sjunkit tillbaka. Då är frågan: Är detta avfört? Är det inget problem längre att det skulle kunna inträffa att det får budgetära konsekvenser för till exempel Sverige? Det är ju det som det ytterst handlar om. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<Finns det skäl att vara lugn nu?

Om jag förstår det rätt är det framför allt under uppbyggnadsperioden, innan man har fonder och system på plats, om det skulle inträffa en stor bankkris som den här risken är överhängande. Där skulle jag vilja ha lite mer kött på benen.

När det gäller detta med att kommissionen själv ska fatta beslut om avgiften backar vi upp regeringen. Vi tycker inte att kommissionen ska fatta de besluten. Vi tycker över huvud taget att det är för mycket delegerade akter som ger kommissionen befogenheter i EU-samarbetet. Där är vi helt med. Vi är med på det mesta, för övrigt. På det här området är det faktiskt så. Det är inget att hymla om. Men vi är kanske inte med på allt. Vi ska se var vi landar.

Den andra punkten vi lyfter fram i det motiverade yttrandet gäller inflytandefrågorna. Där stryker vi under att länder som inte är euromedlemmar ska ha samma inflytande som andra i processen. Det är viktigt. Här skulle jag vilja ta upp en frågeställning som jag själv tycker komplicerar det hela. Det finns skäl att se till att beslutsprocesserna när det gäller rekonstruktionsmekanismen är demokratiska och rättvisa och att olika intressen får ett bra inflytande när beslut fattas. Samtidigt vet vi att det går väldigt fort när sådant här inträffar.

Jag tycker att det finns en paradox här eller kanske till och med en riktig motsägelse. Å ena sidan finns det anledning att av demokratiska skäl och inflytandeskal ha ganska omständliga beslutsvägar. Å andra sidan finns det skäl att kunna agera mycket snabbt. Det kan leda till olika slutsatser, till exempel att bankunionen egentligen är en omöjlig historia. Ska det vara demokratiskt blir det väldigt komplicerade processer. Den som är mer federalistiskt lagd kan dra slutsatsen att man måste flytta upp makten ännu mer på det här området.

Jag skulle vilja ha en kommentar till detta. Vi står bakom regeringens inriktning att vi ska se till att vi får lika stort inflytande och att det blir en demokratisk och rättvis process. Men jag kan ändå se en problematik som handlar om att det måste gå fort när det väl händer. Detta skulle jag gärna vilja ha kommentarer till.

Slutligen har jag en riktig fråga. När bedömer Anders Borg att vi är framme så att vi har skäl att sätta ned foten och ta ställning till om vi ska gå med i bankunionen? Vi har ju sagt att alla bitar måste vara på plats. Det är de inte än. Det är ganska långt dit. Men när det gäller tillsynsmekanismen krävs det fördragsändringar för att alla bitar ska vara på plats.

När alla bitar väl är på plats kan det ändå vara så att vi intar hållningen att avvakta och se. Det ligger rätt nära min känsla. Det finns skäl att avvakta och se om det hela har möjlighet att fungera på ett vettigt och tillfredsställande sätt. Det kan vara rätt provocerande i kretsen av medlemmar, men det är också en möjlig hållning. Har man någon idé om när det är dags att bestämma sig? Förhoppningsvis dröjer det ett tag till, för det här är en rätt komplicerad materia.

Föga förvånande delar jag mycket av Bo Bernhardssons oro och utgångspunkter i detta>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Det är en rimlig utgångspunkt av flera skäl. Ett är att det är bra för oss om detta kommer till stånd.

I dag har vi en mycket svag återhämtning i Spanien och Italien med väldiga bekymmer med att få kreditgivning till små och medelstora företag. Det tycker vi att de länderna borde lösa själva. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<Ska man få kreditgivningen i Europa att fungera är förmodligen det här den mest realistiska vägen framåt. Det ligger i vårt egenintresse att tillväxten i Italien, Spanien och Portugal så småningom återkommer. Vi bör alltså agera som om det ligger i vårt intresse att detta kommer till stånd.

Samtidigt ska man vara medveten om att det ligger en hel del komplikationer i de här frågeställningarna. Låt mig börja med det rättsliga. För att gå med i bankunionen måste vi också gå med i SSM, alltså den gemensamma tillsynen. På den rättsliga grund som nu finns har inte alla medlemsländer samma inflytande, utan alla beslut fattas av ECB-rådet, där bara euroländer ingår. Sedan kan man ha olika förfaranden som föregår det, men ska man dela upp en stor bank och bestämma vem som ska förlora 2 eller 3 procent av bnp spelar det roll vem som får rösta och vem som får sitta utanför.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Det här innebär också en väldig maktöverföring till SRM. De kommer att överta beslutsmyndighet och få direkt orderrätt gentemot svenska myndigheter, i det här fallet Finansinspektionen och kanske även Riksbanken. Det kräver enligt vår preliminära analys förmodligen en grundlagsändring i Sverige innan det blir möjligt. Vi har alltså dels en fördragskomplikation i EU, dels, förmodligen, en grundlagskomplikation i Sverige.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<Det är dock den bedömning vi gör i dag. Det kan ibland vara likadant med tolkningen av våra egna grundlagar. Justitiedepartementets grundtolkning är att det krävs grundlagsändring för att vi ska kunna gå med.

Detta ställer väldigt krav på oss. Vi måste ha en svensk hantering som gör att vi kan vara med men att vi också kan stå utanför under en längre tid. Vår hållning har hela tiden varit att vi ska ha en uppstramning av banksektorn. Det har vi i Sverige kunnat hantera i bred partipolitisk enighet. Det ska vara stramare och tuffare regler. Men vi ska vara medvetna om att det inte är så i alla länder. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<Jag tror att det är en stor fördel om vi kan ha en stram hantering i Sverige och att vi kan ha bred uppbackning för den.

I de frågeställningar som Bosse Bernhardsson tar upp finns det massor av svårigheter. En är naturligtvis rekonstruktionsmekanismen. Om vi ska agera som om vi skulle gå med skulle vi anse att det ska finnas en rätt tuff möjlighet att ta över banker, rekonstruera dem och säkra pengarna.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Vi ska också vara medvetna om att man snabbt bränner igenom 0,8 procent av insättningarna. Visst är 0,8 procent av de samlade eurozonsinsättningarna en betydande slant, men när vi talar om bankkriser som har kostat mellan 3 och 8 procent av bnp eller internationellt mellan 3 och 56 procent av bnp blir beloppen snabbt ohanterliga.

Den rättsliga grunden är frågeställningen: Ska man göra detta på inremarknadslagstiftning och därmed öppna för kvalificerad majoritet, eller ska man göra det på § 352 är det väl —>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<men som innebär att beslut ska fattas enhälligt? Det låter som om det är en strid om rättslig grund, men i realiteten är det en strid om vilken form av beslutsmekanism man ska ha när man skickar in pengar i systemet. Den striden är långt ifrån avgjord. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<Det återstår att se hur de ska lösa det.

Vill man gå ifrån 114 måste kommissionen dra tillbaka sitt förslag och komma tillbaka med ett helt nytt förslag. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Den sista frågeställningen var: >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Anf. 25 BO BERNHARDSSON (S):

Tack för svaret! Jag vill bara betona att jag inte ställde frågan: När är det dags att gå med? Jag frågade: När är det dags att ta ställning till frågan *om* vi ska gå med? Det är en stor skillnad. Men jag tror att det var bara en felsägning.

Anf. 26 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag är en enkel människa. För mig ligger den tidpunkten en bit framför oss. Om det är fråga om fördragsändring och grundlagsändring lär det ta tid.

Anf. 27 JOHNNY SKALIN (SD):

Herr ordförande! Jag ska fatta mig kort. Jag tycker att det är bra att man inför förhandlingarna har som utgångspunkt att Sverige så småningom kan gå med i bankunionen, även om inte jag tycker att vi ska göra det. Jag vill göra ett medskick om att vi inte tycker att vi ska ha någon avvecklingsmekanism på EU-nivå eller någon bankunion över huvud taget.

Anf. 28 LARS OHLY (V):

Jag håller med Bo Bernhardsson om inriktningen i förhandlingarna. Jag förstår att finansministern håller med om att vi ska försöka förhandla fram ett så bra förslag som möjligt, eller ett som är så lite dåligt som möjligt, och som blir verklighet. För mig är det inte i första hand för att vi ska kunna gå med. Men vi har aldrig intresse av att någonting blir sämre inom vare sig EU eller eurozonen. Vi har våra principiella ståndpunkter, och de är värdefulla även om vi inte går med. Med detta sagt är jag också oerhört skeptisk till bankunionen och ett svenskt deltagande i den. Jag blir inte mindre skeptisk när jag ser utvecklingen av avvecklingsmekanismen.

Anf. 29 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag delar till fullo Lars Ohlys hållning om att vi alltid ska försöka få till stånd så bra system som möjligt.

Detta är komplicerat. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Anf. 30 ORDFÖRANDEN:

Vi återkommer till bankunionen under punkt 10 och då till helheten.

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i ärendet under punkt 6.

Vi har kommit fram till punkt 7, Övriga frågor. Finns det något att säga där? Det gör det inte. Då går vi vidare till punkt 9, Rapport från den särskilda rådgivaren Philippe Maystadt om EU:s bidrag till internationella redovisningsstandarder. Det är en diskussionspunkt och en ny fråga för nämnden.

Anf. 31 Finansminister ANDERS BORG (M):

En del av euroländerna har haft ett närmast överdrivet intresse för redovisningsfrågor. Vi hade en period när det var uppe på praktiskt taget varje Ekofinmöte. Då berodde det på att man ville hitta på olika sätt att förändra redovisningsreglerna så att man kunde få balansräkningarna på bankerna att se bättre ut. Nu har det häpnadsväckande nog visat sig att marknaderna inte tror på redovisningstricks och alltså inte litar på banker som inte har några pengar oavsett vad det står i redovisningen. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<har vi tillsatt den gamle EIB-chefen och tidigare politikern Philippe Maystadt som ska titta på detta. Det är säkert inte några allvarliga fel i det. Men det finns en annan punkt som vi måste markera mycket skarpt emot, och det är att de har tänkt sig en beslutsmekanism där man har en permanent närvaro för de fyra stora länderna, och sedan ska alla andra stater få rotera på tre poster. Man kan tänka sig att det är ett effektivt beslutsforum för de fyra stora. Men det är inte en beslutsform som vi är beredda att acceptera som ny ordning i EU. Vi kommer därför att markera starkt på den punkten. I övrigt är det naturligtvis bra om man jobbar med internationella redovisningsstandarder.>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<. Finns det inga pengar i bankerna fungerar de inte.

Anf. 32 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens redovisade inriktning.

Vi går vidare till punkt 10, Bankunionen. Vi är lite osäkra på huruvida det blir beslut, diskussion eller möjligen både och på den punkten.

Anf. 33 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag tror att det är en komplicerad blandning. Jag tror också att det kommer att vara en stor punkt på eurogruppens möte kvällen före. Om stresstesterna ska vara trovärdiga måste de vara tuffa; det är egentligen

en tillgångs- och skuldanalysgenomgång. Det finns inte någon uppenbar svensk översättning av asset quality review. Tanken är att man först gör en kontroll av tillgångarna och därefter ett stresstest. Då kommer det naturligtvis att visa sig att en hel del av bankerna har större hål i balansräkningen än vad man har trott, om man gör detta på ett trovärdigt sätt.

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Eftersom det är euroländerna vi talar om gör de alltid bedömningen att det är mycket centralt att man kommunicerar på samma sätt, så att alla säger att detta är en trovärdig process och att alla säger att det ska finnas en backstop. Det är säkert viktigt och bra. Ännu viktigare är det att man faktiskt gör kontrollerna och att man har en backstop. Det är man ännu inte riktigt klar med av lätt insedda skäl eftersom det är det som är uppgörelsen som vi ska göra på det andra området.

Det kommer nog att bli en intressant diskussion>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<.

Anf. 34 ORDFÖRANDEN:

Vi hade en diskussion om bankunionen i dess helhet under en tidigare punkt, och det kändes, ursäktat uttrycket, något prematurt eftersom vi hade denna sammanställning under punkt 10 i den kommenterade dagordningen.

Jag tycker att vi nu lite grann börjar se vad som i slutändan kan bli resultatet av alla dessa ansträngningar och alla de olika komponenter som man har jobbat med under det senaste året. Det skulle vara intressant för mig att få höra om finansministern har någon helhetsbedömning av detta samlade paket när vi nu närmar oss en mållinje. Den kan ligga nära eller längre bort, men vi har kommit ett stycke på resan.

Hur bedömer finansministern att det svenska bankväsendet och Sverige i allmänhet kommer att påverkas om vi fortvarigt väljer att inte utnyttja optionen om deltagande?

Jag har lyssnat på finansministerns argumentation om hur Sverige något ambivalent måste förhålla sig, alltså hålla liv i optionen men samtidigt se till att detta blir så bra som möjligt för dem som står utanför, vilket Sverige fortfarande gör och enligt finansministerns bedömning kommer att göra ett tag till. Finns det i det sammanhanget ett utrymme i alla dessa taktiska dispositioner för att vårda den svenska optionen om deltagande?

Anf. 35 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

Ordförande! EU-nämnden var i Vilnius för några veckor sedan. Frågan om bankunionen var faktiskt uppe flera gånger eftersom de har en så stor andel svenska banker i Litauen. Finansministern kanske kan kommentera lite grann vad som händer om Litauen går med i bankunionen men inte vi. Vilka konsekvenser kan det få?

Anf. 36 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Visst är väl även EU-parlamentet inblandat i en del av dessa förhandlingar, om vissa delar av bankunionen? Med tanke på EU-parlamentsvalet undrar jag: Vill EU-parlamentet ha detta klart före EU-

Anf. 37 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag tänkte svara på de tre frågorna i ett sammanhållet svar. När det gäller processen kan man säga att det är fyra delar för att få till stånd en bankunion.

Det första är tillsynen, SSM, som nu de facto börjar komma på plats. Man börjar anställa människor. Det är 800 tjänstemän som ska flyttas till eller anställas i Frankfurt under de närmaste månaderna. De kommer sedan att påbörja tillsynen av alla dessa tusentals banker. Det kommer säkert att ta rätt många år att bygga ut det fullödigt.

Det andra är rekonstruktionsdelen som vi nu jobbar med där man också måste skapa någon typ av ny myndighet med människor och så vidare. Även där finns det diskussioner om var den ska ligga. Det finns de som tycker att det skulle vara logiskt om den låg i Bryssel. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Det tredje är någon typ av finansiell mekanism, alltså backstop. Det är det som vi nu är på väg att hantera.

Det fjärde är insättningsgarantin. Det ska vara någon typ av koordinerad eller gemensam insättningsgaranti som ska komma på plats.

Sedan har vi ett par andra delar som berör banksektorn. Vi har Liikenenrapporten om huruvida man ska dela upp banker vartefter som så småningom ska diskuteras.

Vi vet inte riktigt när insättningsgarantiförslaget kommer. Mycket tyder på att vi kommer att vara klara med detta till december eller januari. Då är det mycket som talar för att insättningsgarantidiskussionen kommer efter EU-valet och i så fall med en ny kommission.

Jag delar Allan Widmans hållning att vi ska vårda vår option. Det är lite komplicerat att som utomstående delta i dessa förhandlingar. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Skulle man konstruera ett system som gav en så effektiv hantering av bankkriser som möjligt skulle man nog ha valt lite andra lösningar. Det är alltså en förhandling mellan betalare och mottagare, så att säga, och det blir alltid lite speciellt. Ingen av dem behöver ju nödvändigtvis sätta det allmänna bästa som huvudpunkt på agendan.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Då får man landa i någonting där man ändå på ett konstruktivt sätt försöker bidra till en så väl fungerande bankunion som möjligt.>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<. Sedan får man naturligtvis till slut landa i hur lång tid det tar för Sverige att gå med. Det är inte okomplicerat; Désirée Pethrus frågeställning om Baltikum belyser det väl.

Till att börja med kommer vi att ha SSM som motpart i det mesta som rör Nordea. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<Det kommer inte att vara okomplicerat att hantera att delar av vårt banksystem är baltiskt och under den typen av strukturer.

Nu tror jag att det samtidigt börjar växa fram en insikt om att en hantering inom de här ramarna riskerar att bli samhällsekonomiskt mycket kostsam, vilket jag tror gör att många länder nu vill se till att det finns rätt mycket kapital inne i de egna bankerna, som gör att man inte fastnar i

att behöva dra på de europeiska systemen. Vi ska alltså förstå lite grann vad det är jag säger – har man bail-in, att man också börjar dra på bankernas finansiering, finns det stor risk att finansieringen för hela banksystemet blir besvärlig.

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<  
>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<  
>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen*  
<<<Men nu har de bestämt sig för detta, och då får vi leva med det. >>>  
*Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Det här ska naturligtvis, i och med att det är en medbeslutandeprocess, som alltid numera gå via parlamentet. Det kommer inte att vara okomplicerat. Jag tror alltså att förhandlingsprocessen, när man väl är klar med det här, kommer att bli väldigt komplex. Vi får väl se när det är klart – det är inte ens självklart att det här kan slutföras före parlamentsvalet. Det skulle i sådana fall bygga på att parlamentet redan i februari eller mars klarar av sina processer, och det återstår att se. Det finns mycket som talar för att det kan ta rätt lång tid.

Anf. 38 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag upprepar min tidigare hållning. Vi vill inte se Sverige som medlem i bankunionen, eller att man bildar bankunionen över huvud taget eftersom det kommer att leda till att också vi går med i den så småningom. Det är Sveriges och även EU:s vilja att vi går med i framför allt EMU. Därmed blir vi på ett eller annat sätt per automatik medlemmar i bankunionen.

Sedan vill jag tillägga att jag inte vill att regeringen ställer sig bakom några gemensamma uttalanden om backstops i det här ärendet.

Anf. 39 ORDFÖRANDEN:

Ska jag uppfatta det som en avvikande mening, Johnny Skalin? Ja. Önskar finansministern ordet med anledning av detta? Nej.

Jag konstaterar sammanfattningsvis att det finns stöd både för regeringens ståndpunkt och för regeringens redovisade inriktning i det här ärendet. Vi har även noterat avvikande mening från Sverigedemokraterna.

Vi går till punkt 11, EU-statistik. Det är en beslutspunkt.

Anf. 40 Finansminister ANDERS BORG (M):

Vi ska dra slutsatser om EU-statistiken. Det gör vi en gång om året, och det är ett arbete som långsamt går framåt.

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<Nu talar man till exempel om att vi så småningom ska få jämförbar statistik för husförsäljningar, och det är nog bra. Erfarenheterna är fortsatt att det är väldigt bekymmer >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<på det här området.

Anf. 41 JOHNNY SKALIN (SD):

Vi vill inte ställa oss bakom några rådsslutsatser som ger kommissionen ytterligare verktyg att betygsätta Sverige inom ramen för sexpacken eller någonting annat. Jag anmäler härmed avvikande mening.

Anf. 43 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Vi är medvetna om att det finns problem>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<, men min fråga är väl närmast om inte det här handlar om Eurostat och Eurostats möjligheter att samla in statistik och bearbeta den. Där fattas väl också väldigt mycket arbete? Det är inte bara att skylla på medlemsstaterna, utan jag skulle vilja påstå att Eurostat är ett problem i sig. Det kan jag inte se reflekteras alls här, men det kanske är ett lite känsligt ämne. Jag tror att finansministern håller med mig.

Anf. 44 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag har ingen invändning mot beskrivningen att det finns bekymmer även med Eurostat, men det har funnits åtminstone en del vandringsägnar om att de uppgifter som skickas in kanske inte heller har någon alldeles god grund utan närmast konstrueras i syfte att bara skickas in. Det har funnits en del exempel >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< där det har funnits stora svårigheter både när det gäller offentliga finanser och andra områden.

Sveriges uppfattning är att vi ska ha en gemensam statistik. Det är bra att ha information, och det är väldigt bra om Eurostat blir allt bättre på att göra detta så att vi kan stötta slutsatserna. Vad jag gjorde var mer en reflexion över livets tillstånd kan man väl säga.

Anf. 45 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens standpunkt i ärendet, men vi har noterat avvikande mening från Sverigedemokraterna när det gäller statistiken.

Vi tackar finansministern med medarbetare för närvaron i EU-nämnden i dag.

# Innehållsförteckning

|                                                    |          |
|----------------------------------------------------|----------|
| <b>1 § Ekonomiska och finansiella frågor .....</b> | <b>1</b> |
| Anf. 1 ORDFÖRANDEN .....                           | 1        |
| Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (M).....         | 1        |
| Anf. 3 JOHNNY SKALIN (SD) .....                    | 1        |
| Anf. 4 Finansminister ANDERS BORG (M).....         | 1        |
| Anf. 5 ORDFÖRANDEN .....                           | 1        |
| Anf. 6 Finansminister ANDERS BORG (M).....         | 2        |
| Anf. 7 MARIE GRANLUND (S).....                     | 2        |
| Anf. 8 Finansminister ANDERS BORG (M).....         | 2        |
| Anf. 9 MARIE GRANLUND (S).....                     | 3        |
| Anf. 10 LARS OHLY (V).....                         | 3        |
| Anf. 11 Finansminister ANDERS BORG (M).....        | 3        |
| Anf. 12 ORDFÖRANDEN .....                          | 3        |
| Anf. 13 Finansminister ANDERS BORG (M).....        | 3        |
| Anf. 14 BÖRJE VESTLUND (S).....                    | 4        |
| Anf. 15 Finansminister ANDERS BORG (M).....        | 4        |
| Anf. 16 ORDFÖRANDEN .....                          | 4        |
| Anf. 17 Finansminister ANDERS BORG (M).....        | 4        |
| Anf. 18 LARS OHLY (V).....                         | 5        |
| Anf. 19 FREDRICK FEDERLEY (C) .....                | 6        |
| Anf. 20 Finansminister ANDERS BORG (M).....        | 6        |
| Anf. 21 ORDFÖRANDEN .....                          | 7        |
| Anf. 22 Finansminister ANDERS BORG (M).....        | 7        |
| Anf. 23 BO BERNHARDSSON (S) .....                  | 10       |
| Anf. 24 Finansminister ANDERS BORG (M).....        | 12       |
| Anf. 25 BO BERNHARDSSON (S) .....                  | 13       |
| Anf. 26 Finansminister ANDERS BORG (M).....        | 14       |
| Anf. 27 JOHNNY SKALIN (SD) .....                   | 14       |
| Anf. 28 LARS OHLY (V).....                         | 14       |
| Anf. 29 Finansminister ANDERS BORG (M).....        | 14       |
| Anf. 30 ORDFÖRANDEN .....                          | 14       |
| Anf. 31 Finansminister ANDERS BORG (M).....        | 15       |
| Anf. 32 ORDFÖRANDEN .....                          | 15       |
| Anf. 33 Finansminister ANDERS BORG (M).....        | 15       |
| Anf. 34 ORDFÖRANDEN .....                          | 16       |
| Anf. 35 DÉSIRÉE PETHRUS (KD) .....                 | 16       |
| Anf. 36 Andre vice talman ULF HOLM (MP).....       | 16       |
| Anf. 37 Finansminister ANDERS BORG (M).....        | 17       |
| Anf. 38 JOHNNY SKALIN (SD) .....                   | 19       |
| Anf. 39 ORDFÖRANDEN .....                          | 19       |
| Anf. 40 Finansminister ANDERS BORG (M).....        | 19       |
| Anf. 41 JOHNNY SKALIN (SD) .....                   | 19       |
| Anf. 42 ORDFÖRANDEN .....                          | 19       |
| Anf. 43 Andre vice talman ULF HOLM (MP).....       | 19       |
| Anf. 44 Finansminister ANDERS BORG (M).....        | 19       |
| Anf. 45 ORDFÖRANDEN .....                          | 20       |